



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 73/11
Λουξεμβούργο, 14 Ιουλίου 2011

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-27/09 P
Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran

**Η γενική εισαγγελέας E. Sharpston προτείνει στο Δικαστήριο να απορρίψει την
αναίρεση της Γαλλίας κατά της απόφασεως του Γενικού Δικαστηρίου περί
διαγραφής της PMOI από τον κατάλογο τρομοκρατικών οργανώσεων που έχει
καταρτίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση**

*Στο πλαίσιο αυτό, υποδεικνύει μια σειρά βελτιώσεων που θα μπορούσαν να γίνουν στις διαδικασίες
ώστε να εξασφαλισθεί η δέουσα ισορροπία μεταξύ της ανάγκης καταστολής της τρομοκρατίας και
του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων*

Τον Δεκέμβριο του 2008, το Πρωτοδικείο (νυν Γενικό Δικαστήριο), ακύρωσε μια απόφαση του Συμβουλίου που συμπεριελάμβανε την People's Mojahedin Organisation of Iran στον ευρωπαϊκό κατάλογο τρομοκρατικών οργανώσεων των οποίων έπρεπε να δεσμευθούν τα κεφάλαια και λοιπά περιουσιακά στοιχεία¹. Ήταν η τρίτη φορά που το Γενικό Δικαστήριο ακύρωνε τέτοια απόφαση.

Οι προηγούμενες αποφάσεις που είχαν ακυρωθεί από το Γενικό Δικαστήριο² είχαν βασιστεί σε βρετανική απόφαση περί απαγορεύσεως της PMOI, δεδομένου ότι η ύπαρξη τέτοιας αποφάσεως μιας αρμόδιας σε εθνικό επίπεδο αρχής αποτελούσε προαπαιτούμενο ώστε να συμπεριληφθεί μια οργάνωση στον κατάλογο της ΕΕ. Η PMOI διεγράφη όμως από τον κατάλογο απαγορευμένων οργανώσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 24 Ιουνίου 2008, κατόπιν αποφάσεως που εξέδωσε εθνικό δικαστήριο τον Νοέμβριο του 2007, με την οποία η εγγραφή της στον εν λόγω κατάλογο χαρακτηριζόταν ως «διεστραμμένη» και «παράλογη».

Ωστόσο το Συμβούλιο, όταν εξέδωσε νέα απόφαση³ στις 15 Ιουλίου 2008, με την οποία ενημέρωνε τον κατάλογο της ΕΕ, διατήρησε την εγγραφή της PMOI στον κατάλογο. Η εγγραφή της PMOI στηριζόταν σε στοιχεία που είχαν παρασχεθεί από τη Γαλλική Κυβέρνηση όσον αφορά (i) την κίνηση προκαταρκτικής εξετάσεως από το αντιτρομοκρατικό τμήμα της εισαγγελικής αρχής του Tribunal de grande instance de Paris (Πρωτοδικείου του Παρισιού) το 2001 και (ii) δύο συμπληρωματικές διαδικασίες προκαταρκτικής εξετάσεως που κινήθηκαν το 2007 ως προς εικαζόμενα μέλη της PMOI. Το Συμβούλιο ενημέρωσε σχετικά την PMOI την ημέρα κατά την οποία εξέδωσε την απόφαση.

Ακυρώνοντας την ως άνω απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο είχε προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας της PMOI καθόσον δεν της είχε κοινοποιήσει τα νέα αυτά στοιχεία πριν εκδώσει την απόφαση.

Αν και τούτο αρκούσε για την ακύρωση της αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, ως εκ περισσού, και τα άλλα επιχειρήματα που προέβαλε η PMOI. Έκρινε ειδικότερα ότι η κίνηση της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως και των δύο συμπληρωματικών τέτοιων διαδικασιών δεν στοιχειοθετούσε απόφαση αρμόδιας αρχής όσον αφορά την ίδια την PMOI, επισημαίνοντας ότι δεν

¹ Απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2008, [T-284/08](#), *People's Mojahedin Organization of Iran II* (βλ. και ανακοινωθέν τύπου [84/08](#))

² Αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2006, [T-228/02](#), *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran* (βλ. και ανακοινωθέν τύπου [97/06](#)) και της 23ης Οκτωβρίου 2008, [T-256/07](#), *People's Mojahedin Organization of Iran* (βλ. και ανακοινωθέν τύπου [79/08](#))

³ Απόφαση 2008/583/EK του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868/EK (ΕΕ 2008, L 188, σ. 21).

είχαν εκτεθεί οι λόγοι για τους οποίους οι πράξεις που αποδίδονταν στα εικαζόμενα μέλη της ΡΜΟΙ έπρεπε να καταλογισθούν στην ίδια την οργάνωση. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο, μη κοινοποιώντας στο Γενικό Δικαστήριο ορισμένες πληροφορίες για την υπόθεση τις οποίες οι γαλλικές αρχές αρνούνταν να αποχαρακτήρουν, είχε προσβάλει επίσης το θεμελιώδες δικαίωμα της ΡΜΟΙ σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Η Γαλλία προσέβαλε την απόφαση αυτή με αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τις σημερινές προτάσεις της, η γενική εισαγγελέας Eleanor Sharpston προτείνει στο Δικαστήριο να απορρίψει την αναίρεση της Γαλλίας.

Όσον αφορά την παράλειψη του Συμβουλίου να κοινοποιήσει στην ΡΜΟΙ, πριν την έκδοση της αποφάσεώς του, τα νέα στοιχεία συνεπεία των οποίων η οργάνωση αυτή παρέμεινε στον κατάλογο, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston διαφωνεί με την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το Συμβούλιο είχε άφθονο χρόνο μεταξύ της 9ης Ιουνίου, ημερομηνίας κατά την οποία έλαβε τις πληροφορίες από τη Γαλλική Κυβέρνηση, και της εκδόσεως της αποφάσεώς του στις 15 Ιουλίου, ώστε να κοινοποιήσει τα στοιχεία αυτά στην ΡΜΟΙ, συνυπολογίζοντας και τις εσωτερικές διαδικασίες του Συμβουλίου.

Εντούτοις, κατά τη γνώμη της, τούτο δεν εμπόδιζε το Συμβούλιο να παράσχει τις πληροφορίες στην ΡΜΟΙ πριν εκδώσει την απόφαση με την οποία αυτή παρέμενε στον κατάλογο, όπως απαιτείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου. Ανεξαρτήτως του αν συντρέχει επείγον, το Συμβούλιο δεν μπορεί να καταπατεί τα δικαιώματα άμυνας ενός μέρους.

Προκειμένου να εξισορροπηθούν τα συμφέροντα του Συμβουλίου, της ΡΜΟΙ και των άλλων προσώπων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, των οποίων αποτελεί δικαίωμα το να διενεργείται επανεξέταση του καταλόγου αυτού ανά εξάμηνο, το Συμβούλιο έπρεπε, κατά την E. Sharpston, να εκδώσει απόφαση για τα λοιπά πρόσωπα που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο εντός του επιβαλλόμενου χρονοδιαγράμματος, αλλά να αναβάλει την έκδοση αποφάσεως σχετικά με την ΡΜΟΙ μέχρι να έχει τη δυνατότητα να ενημερώσει την ΡΜΟΙ και να λάβει υπόψη την απάντηση της ως άνω οργανώσεως. Το σφάλμα του Συμβουλίου έγκειται στο ότι θεώρησε ότι έπρεπε να εκδώσει μία και μόνο απόφαση για όλα τα πρόσωπα και τις οργανώσεις που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο. Δεν ίσχυε όμως κάτι τέτοιο.

Ως εκ τούτου, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston συμφωνεί με το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Συμβουλίου εκδόθηκε κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας της ΡΜΟΙ. Δεδομένου ότι αυτός ήταν ο μόνος λόγος για τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση, η γενική εισαγγελέας προτείνει στο Δικαστήριο να απορρίψει την αναίρεση.

Έχοντας μεν υπόψη της ότι τα υπόλοιπα επιχειρήματα δεν επηρεάζουν την έκβαση της υποθέσεως, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston θεωρεί πάντως ότι είναι σημαντικό να εξετασθούν. Η μη εξέτασή τους, κατά τη γνώμη της, θα άφηνε τη Γαλλία στην ίδια αβεβαιότητα που την οδήγησε εξ αρχής στην υποβολή της αιτήσεως αναίρεσεως, στην ίδια δε αβεβαιότητα βρίσκονται πιθανότατα και άλλα κράτη μέλη.

Ως προς το αν η προκαταρκτική εξέταση που κινήθηκε το 2001 και οι συμπληρωματικές διαδικασίες προκαταρκτικής εξετάσεως που κινήθηκαν ως προς εικαζόμενα μέλη της ΡΜΟΙ το 2007 αποτελούσαν απόφαση αρμόδιας αρχής, η E. Sharpston καταρχάς θεωρεί ότι, δεδομένου ότι οι τρομοκράτες είναι απίθανο να βοηθήσουν τις αρχές με το να οργανώνονται κατά τρόπο που θα επιτρέπει την εύκολη αναγνώρισή τους, η απαίτηση να λαμβάνεται η απόφαση της εθνικής αρχής «για τα πρόσωπα, τις ομάδες ή τις οντότητες περί των οποίων πρόκειται» πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ευρύ. Έτσι δεν είναι απαραίτητο, κατά τη γνώμη της, η εθνική απόφαση να κατονομάζει ακριβώς τα ίδια πρόσωπα ή οργανώσεις με την απόφαση της ΕΕ. Αρκεί να υπάρχουν σοβαρές και αξιόπιστες αποδείξεις και ενδείξεις ότι τα κατονομαζόμενα πρόσωπα είναι ουσιαστικά τα ίδια.

Όσον αφορά τη φύση της εθνικής αποφάσεως, η γενική εισαγγελέας φρονεί ότι η απλή απόφαση για την κίνηση έρευνας αυτή και μόνη δεν αρκεί. Από την άλλη πλευρά, η απαίτηση να έχει ληφθεί

η εθνική απόφαση από δικαστήριο θα ήταν υπερβολικά αυστηρή. Κατά τη γνώμη της, πρέπει να υπάρχουν σοβαρές και αξιόπιστες αποδείξεις ή ενδείξεις από τις οποίες να προκύπτει με μεγάλη πιθανότητα η τέλεση τρομοκρατικής πράξεως και οι οποίες να υπερβαίνουν σαφώς τις απλές υπόνοιες ή εικασίες. Λαμβάνοντας τούτο υπόψη, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston εκτιμά ότι η κίνηση προκαταρκτικής εξετάσεως το 2001, που οδήγησε σε περαιτέρω ποινική διαδικασία το 2003 (η οποία καλείται στο γαλλικό δίκαιο *mise en examen* [απαγγελία κατηγοριών]) θα πληρούσε το κριτήριο αυτό, αλλά οι συμπληρωματικές διαδικασίες προκαταρκτικής εξετάσεως που κινήθηκαν το 2007, οι οποίες δεν κατέληξαν σε *mise en examen*, δεν θα πληρούσαν το ανωτέρω κριτήριο. Εφόσον αμφότερες ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο ως ένα ενιαίο σύνολο, τούτο οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι γαλλικές αποφάσεις δεν μπορούσαν να αποτελέσουν θεμέλιο για την απόφαση του Συμβουλίου.

Περαιτέρω, η γενική εισαγγελέας συμφωνεί με το Γενικό Δικαστήριο ότι δεν παρασχέθηκαν αποδείξεις για το ότι η έρευνα που κινήθηκε το 2007 κατά εικαζομένων μελών της PMOI μπορούσε να θεωρηθεί ως στρεφόμενη κατά της ίδιας της PMOI.

Τέλος, όσον αφορά τη μη κοινοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών στο Γενικό Δικαστήριο, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι συνεπεία της αρνήσεως του Συμβουλίου να κοινοποιήσει τις επίμαχες πληροφορίες, το Γενικό Δικαστήριο δεν ήταν σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητα της αποφάσεως. Εντούτοις, δεδομένου ότι στον Κανονισμό Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις για την αντιμετώπιση των στοιχείων που πρέπει να κοινοποιηθούν στο Γενικό Δικαστήριο αλλά όχι στον αντίδικο, η γενική εισαγγελέας δεν θεωρεί ότι η στάση της Γαλλίας ήταν παράλογη. Τηρώντας αυστηρά τον Κανονισμό Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο τα εμπιστευτικά στοιχεία να κοινοποιηθούν, σε κάποιο χρονικό σημείο, στην PMOI. Ως εκ τούτου, η γενική εισαγγελέας E. Sharpston προτείνει την τροποποίηση του Κανονισμού Διαδικασίας και τη διαμόρφωση αρχών ώστε να καταστεί δυνατή η χρησιμοποίηση τέτοιων απόρρητων πληροφοριών όποτε απαιτείται για την καταστολή της τρομοκρατίας, με ταυτόχρονη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106